

MARELE ȘI PUTERNICUL BIRUITOR

 Bună Dimineața, vouă. Un adevărat „Paște Fericit” la fiecare dintre voi! Aceasta este un dintre cele mai mărețe zile, în comemorarea învierii Domnului nostru. Este una dintre cele mai mărețe zile din toată istoria lumii. Este învierea. Și suntem atât de fericiți să fim aici, în această dimineață, în această zi măreață. Și să vedem soarele răsărind, și florile răsărind din pământ, fiecare lucru vorbește despre Paște.

Și acum să ne aplecăm capetele doar un moment.

² Tată Dumnezeu, în Prezența Ta noi venim. Și ne așteptăm ca Tu să ne dai, în dimineața aceasta, doar puțină binecuvântare în plus din Cer, o mică atingere de Paște în sufletele noastre; ca, atunci când plecăm de aici, să putem spune, ca aceia care veneau din Emaus, „Nu ne ardeau inimile în noi, din cauza Prezenței Lui?” Căci, o cerem în Numele Său, și pentru slava Lui. Amin.

³ Acolo în ultima carte, al 28-lea capitol din Evanghelia Sfântului Matei, și al 7-lea verset, Doresc să citesc pentru un text, în timp ce intrăm în acest serviciu.

Și duceți-vă repede, și spuneți ucenicilor lui că el a înviat dintre cei morți; și, iată, El merge înaintea voastră în Galileea; acolo voi îl veți vedea: iată, că eu v-am spus.

⁴ Au fost date multe însărcinări mari omului și popoarelor de pe acest pământ. Dar niciodată nu a fost dată o însărcinare atât de importantă ca aceasta, „Duceți-vă de spuneți ucenicilor Lui că El a înviat din morți.” Aceea este o însărcinare mare. Și singura cale ca aceasta să fie dată, a fost pentru că trebuia să fie o mare biruință, mai întâi.

⁵ Au fost oameni în zilele noastre, și în zilele care s-au dus, și în marea istorie a acestei lumi, în marile, vastele sale câmpuri de luptă; au fost mulți biruitori mari, multe lucruri mari care au fost făcute pentru rasa umană.

⁶ De exemplu, mă gândesc, în timp ce veneam jos în dimineața aceasta, trezindu-mă devreme, și nu am avut o șansă să studiez foarte mult. Pentru că, nu știam exact ce parte, seara trecută, vom avea astăzi, între mine și păstor, în servicii. Dar pe drumul meu, întâmplarea a făcut să mă gândesc, în această dimineață, care ar fi cel mai bun lucru din câte știu eu să spun poporului Său, ca să iau un mesaj. M-am gândit la asta, „Duceți-vă de spuneți ucenicilor Lui.” Acum, *ucenicii* Lui sunt „urmașii” Lui.

Un *ucenic* este „unul care urmează.” Și m-am gândit la acest subiect, despre, *Marele Și Puternicul Biruitor*.

⁷ Și gândindu-mă câți biruitori mari am avut noi în această lume, și ce lucruri mărețe au făcut ei pentru a continua și îmbunătăți felul de viață uman. M-am gândit la marele Napoleon, în urmă în zilele lui, cum că el nu era chiar un Francez, dar el avea ceva în mintea lui. În primul rând, el—el a disprețuit Franța, lui nu i-a plăcut aceasta. El venea de pe insule. Dar el avea în minte o idee, că, într-o zi el va învinge. Și motivul că el avea acestea în minte, el trebuia să aibă ceva la care să lucreze.

⁸ Pentru fiecare om, înainte să poți face o lucrare, tu trebuie să ai ceva motiv, ceva alternativă, ceva la care tu lucrezi, pentru un scop de lucru, ceva cu care să lucrezi.

⁹ Și după cum știm cu toții, luând istoria lui Hitler . . . sau, nu a lui Hitler, ci a—a lui Napoleon, că el mergea după lună, și după schimbarea stelelor. El a lucrat în felul acela, și așteptând; pentru că o dată el a făcut așa, și a câștigat o victorie. Și a venit acolo în Franța, și a devenit un mare războinic. El a pus la moarte mulți oameni, pentru că nu au vrut să fie de acord cu el. Și el a curățat întreaga țară a lui, de tot ce-i era împotriva. El chiar a eliminat-o în mod absolut, pentru că trebuia să o aibă în acel fel. Dacă nu o avea în acel fel, ar fi fost ceva împotriva lui tot timpul, și al planului său mare care îl avea în minte. Propria lui viață ar fi fost în joc, astfel el trebuia să aibă întreaga lui împărăție pe cât de perfectă se putea face.

¹⁰ Mă gândesc acum că mă urmărești în aceasta, despre marele Biruitor la care mă gândesc. Totul în Împărăția Lui trebuie să fie pentru El. Trebuie să fie inimă, suflet, și trup, pentru El. Nu poate exista nimic împotriva Lui. Orice lucru care era împotriva Lui, El va trebui să-l înlăture. El trebuie să aibă în mod absolut fiecare lucru pentru El. Și când . . .

¹¹ Napoleon, a adunat arme, tunuri, puști, muschete, săbii. Și a mers înainte cu acest unic gând, că el va cuceri lumea. Și el practic a făcut asta, la vârsta de treizeci și trei de ani. Când era el un tânăr, era un prohibiționist. Și marea lui faimă l-a făcut atât de plin de sine; și i s-a urcat pe nervi, încât a murit la vârsta de treizeci și trei de ani, un alcoolic. Popularitatea lui, nu a putut suporta. Și mă gândesc la un om, care la această, la vârsta de treizeci și trei de ani, a cucerit lumea și a murit un alcoolic, datorită faimei lui, și a pierdut însuși principiul pentru care se lupta. El era—era genul de tip, sau, nu un tip, eu aș spune, dar el era unealta diavolului. Și încercând să suprimă lumea, și a eșuat, la treizeci și trei de ani.

¹² Dar, oh, acest mare, și puternic Războinic despre care vorbesc, la vârsta de treizeci și trei de ani, a biruit tot ce era pe pământ și în—în iad. La vârsta de treizeci și trei de ani, un mare și puternic Biruitor!

¹³ Mă gândesc la marile bătălii care s-au dat pe câmp. Noi știm, ca să încheiem cu Napoleon, că a ajuns la finalul lui la Waterloo. A fost privilegiul meu, nu cu mult timp în urmă, să văd reproducerile făcute despre distrugerile carelor lui, și a călăreților și a bărbaților, după cum erau așezați pe câmpul de luptă. Și carele îngrămădite împreună, roțile rupte, chiar și afară în câmpii, unde este făcută această mare expoziție.

¹⁴ Și ce contrast este: să observi acel bărbat la treizeci și trei de ani, și dizgrația care zace acolo în memorialul mării lui bătălii și cuceriri; și apoi să mergi la Ierusalim, și să privești la un mormânt gol, ca un memorial al marelui și puternicului Biruitor.

¹⁵ Într-un fel sau altul, există ceva în biruință. Dacă avem ceva pentru care ne luptăm, dacă există o boală în trupul nostru, și ne luptăm între moarte și viață, ce victorie este când vedem că este biruită. Dacă ne luptăm asupra unui obicei rău, sau ceva lucru mareț care ne împresoară, când în sfârșit marile steaguri flutură și noi l-am biruit; ce sentiment ne dă, înlăuntrul nostru, căci putem fi atunci un biruitor.

¹⁶ Acum mă gândesc la ultimul război, și cum că atunci când Hitler a luat Varșovia. Și Germanii se gândeau că aceea era una dintre cele mai mari victorii care putea fi, pentru că marele lor comandant primordial, Adolf Hitler, a afundat deodată totul în Varșovia, a dărâmat podurile, și marele pod a căzut. Ziarele au publicat imagini mari cu căderea podului. Germanii au mărșăluit prin stradă, și băteau tobele și suflau în fluiere, și miile de avioane au trecut pe lângă el, când a câștigat prima lui victorie mare. Pornind ca un Alexandru cel Mare, sau un Napoleon, să cucerească lumea, dar unde a ajuns? În dizgrație. Desigur, a ajuns.

¹⁷ Îmi pot aminti când au construit marea Trecătoare Burma. Trebuia să fie...dacă traversau peste munte. Câțiva dintre băieți sunt așezați aici în această dimineață, poate, care au traversat această trecătoare măreață. Ce sarcină a fost! De cât de multă muncă reală a fost necesar, și ce treabă adevărată au făcut! Și câți bani a costat ca să construiască acea Trecătoare Burma, milioanele de dolari! Băieții care și-au pierdut viețile, făcând așa! Dar în final, și după un timp, când ultima milă de drum a fost dusă, și când trecătoarea a fost completată, ce strigăte victorioase s-au înălțat de la oameni! Ei aveau o trecătoare pe care puteau traversa munții, ca să câștige victoria.

¹⁸ Mă gândesc la o altă trecătoare, care într-o zi a costat viața binecuvântatului nostru Domn. Acesta nu era doar un drum pe pământ, ci era o cale numită, „calea sfințeniei,” pe care cel curat nu va trece, ci doar cei care sunt însemnați. Numai cei care sunt pe partea pe care este El, vor trece pe această cale.

¹⁹ Mari victorii au fost câștigate. Mulți dintre noi astăzi își pot aminti bine de Primul Război Mondial. Îmi amintesc când

eram doar un băiețel, eu pot auzi fluierile șuierând; și chiar și fermierii, în câmp, și-au oprit caii, și și-au fluturat pălăriile. Au strigat. Au țipat. Ce s-a întâmplat? Războiul s-a terminat. Victoria a fost câștigată. Marea economie pentru care ne-am luptat, în sfârșit am câștigat victoria.

²⁰ Mă gândesc la acest ultim război mondial. Locuiam chiar dincolo de stradă. Și când au început să șuiere fluierile, oamenii au alergat în curți; femeile cu șorțurile pe ele, dându-le jos, și fluturându-le în aer. Gloanțe zburau prin copaci. Fluierii șuierau. Mașini mergeau prin străzi. Oamenii au căzut în genunchi, și și-au ridicat mâinile. Au strigat. Au plâns. De ce? Pentru că războiul s-a terminat. Și cei binecuvântați, dragii băieți care au fost dincolo de mare, în curând vor veni cu vaporul înapoi acasă la ei. Ce victorie! Ce timp, și un fior pentru fiecare inimă! Ce jubileu! În noaptea aceea, toată lumea avea așa o dispoziție, ai fi putut intra în restaurant și să mănânci, și să ieși și fără să plătești pentru asta, ar fi fost în regulă. Ai fi putut folosi mașina omului de-alături, ar fi fost în regulă. Ai fi putut cere ce ai fi vrut, și probabil că ai fi primit. Din ce cauză? Victoria a fost câștigată. Băieții veneau acasă. Totul s-a terminat.

²¹ Și mă gândesc, fratele meu, păcat că felul acela de sentimente nu pot rămâne tot timpul. Dar, pentru Creștin, în această dimineață, victoria este câștigată. Clopotele bucuriei răsună. Războiul s-a terminat, între Dumnezeu și om. Victoria a fost câștigată.

²² Înainte ca orice victorie să fie câștigată, trebuie să fie plătite prețuri mari. Oh, ce prețuri! Și uneori sunt foarte adânci, și fac cicatrici mari, dărâamă jos. Dar, ca să avem muntele, noi trebuie să avem valea. Înainte să putem avea strălucirea soarelui, trebuie să primim ploaia. Înainte să putem avea lumina, trebuie să primim noaptea. Înainte să putem avea dreptatea, au trebuit să aibă nedreptatea, sau nu ați fi știut niciodată ce era nedreptatea.

²³ Dar pentru a birui și a câștiga cea mai mare bătălie care a fost câștigată vreodată, Unul a pășit afară din Slavă, cu mulți ani în urmă. Și El nu a luat asupra Lui forma unui Înger. El nu a venit ca vreo persoană importantă. Ci El urma să dovedească că nu este nevoie de muschete și gloanțe, și bombe atomice, pentru a câștiga un război. El S-a înveșmântat în umilință, ca un pruncușor, și s-a născut într-o iesle. Nu era nici măcar un loc pentru nașterea Lui, când a venit El. Vreau să vă uitați la diferitele materiale de război, care le-a folosit El.

²⁴ Acum, rasa lui Adam a fost toată în robie. Acolo erau ei, fără nădejde, fără Dumnezeu, fără șansă, fără milă, fără nimic care să-i fi putut ajuta. Marii vrăjmași, din regiunile de mai jos ale celor pierduți, i-au avut închiși în întuneric. Nu era nici o cale

de ieșire. Nu era nimeni care să-i poată ajuta. Nu putea fi făcut nimic. Părea ca o pierdere totală, completă.

²⁵ Dar Eroul nostru, Care a venit jos de la portalurile Slavei, s-a coborât jos!

²⁶ Căci, nu era niciun om pe pământ care să fi putut face lucrarea. Ei toți erau, ca lumește vorbind, în aceeași barcă. Noi eram, toți, „născuți în păcat, formați în nelegiuire, veniți pe lume vorbind minciuni.” Și niciunul din noi nu l-ar fi putut ajuta pe celălalt. Am stat neputincioși, învinși, haos pretutindeni, toți neuniți. Nu puteam ține legi și ceremonii, găsindu-le punctele slabe și așa mai departe, nu am fi putut să o facem. Și se părea că întreaga rasă umană era irosită.

²⁷ Și atunci El a venit, El a venit jos. Pentru că, „El era la început,” Biblia a spus, „El era Cuvântul.” El era Logosul care a ieșit din Dumnezeu. Și Logosul, la început, era Cuvântul. Și El a devenit Cuvântul. Apoi când El s-a înălțat sus în acea zi glorioasă de Paște, El a devenit nu numai Cuvântul, ci El a devenit Marele Preot al Propriului Său Cuvânt. Oh, ce lucru glorios, Frate Neville! Gândiți-vă doar! El nu este numai Cuvântul, ci El este Marele Preot al Propriului Său Cuvânt. Cum am putea să ne îndoim de asta? Cum am putea să mergem la El și să nu credem că primim ceea ce cerem? Căci, El este Cuvântul și Mijlocitorul Cuvântului! Logosul a devenit Cuvântul, și Cuvântul făcut trup; și același trup care era Cuvântul, primit sus în Slavă, și acum este Marele Preot care face mijlocire, prin El însuși, pentru Cuvântul Său.

²⁸ Asta-i ce este nevoie! Acela-i materialul care îl are Biserica. Ce armă! Nu a existat niciodată una ca Aceasta. El era Cuvântul. Și când El a venit, El s-a născut într-o iesle. El a venit să folosească arma de d-r-a-g-o-s-t-e, dragoste, să cucerească lumea; nu cu gloanțele armatei, nu cu mitraliere și tancuri. Ci El a venit într-un fel diferit. El a venit în formă de dragoste. El era dragostea lui Dumnezeu.

²⁹ Odată, ca băiețel, obișnuiam să gândesc că Cristos m-a iubit, și Dumnezeu m-a urât; pentru că Cristos a murit pentru mine, dar Dumnezeu avea ceva împotriva mea. Dar am ajuns să aflu că Cristos este chiar inima lui Dumnezeu. „Dumnezeu atât a iubit lumea, că El a dat pe singurul Lui Fiu născut, că oricine crede în El să nu piară, ci să aibă Viața Eternă.”

³⁰ Acum El a venit, mai întâi, să biruiască. Și lucrul care l-a pus diavolul în lume era ura. Și El a venit să biruiască ura. Când noi câștigăm bătăliile noastre, și așa mai departe, în bătăliile lumii, lasă întotdeauna, continuu, o ură; pentru că, bătăliile de genul acela sunt de la vrăjmaș. Dar Cristos a venit cu dragoste, să biruiască ura, să-i iubească pe aceia care erau de neiubit. El a venit cu o armă diferită. Și El S-a umilit, „făcut puțin mai inferior decât Îngerii,” ca să sufere moartea, și să dea un

exemplu. Și când El a fost aici pe pământ, El a umblat printre oameni.

³¹ El și-a dovedit armele Lui de război, când El a vindecat bolnavii. Când El a luat cinci pâini mici și două bucăți de pește, și a hrănit cinci mii de oameni, El a dovedit că El avea puterea asupra fiecărui atom care există. Nu numai că El a înmulțit pește, ci El a înmulțit pește prăjit. Nu numai că El a înmulțit grâu în acele pâini, ci El a înmulțit grâu copt în acele pâini. Asta a arătat că El era acel mare și puternic Biruitor! Nu numai că El a scos apă din fântână, ci El a făcut acea apă, vin, din fântână. El a dovedit că El avea Putere să biruiască. Și El a iubit, și arma Lui era dragostea. Acum observați.

³² Atunci când El a făcut aceea, când El a stat într-o zi lângă mormântul lui Lazăr, și acolo era un om, mort, și îngropat de patru zile. Chiar aceia care erau aproape, au spus, „chiar acum el miroase greu.” Nasul i se prăbușise, viermii pielii mișunau prin el. Și Isus a stat acolo, ca marele Biruitor, când El le-a spus Martei și Mariei, când El stătea acolo, „Nu v-am spus Eu, „Dacă tu a-i putea crede numai, a-i vedea slava lui Dumnezeu?” El doar a terminat de spus (când au spus, „fratele nostru este mort,” și așa mai departe), El a spus, „Eu sunt învierea și Viața! Cel ce crede în Mine, chiar dacă era mort, totuși va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine, nu va muri niciodată. Nu tocmai v-am spus că acea Putere binecuvântată Eternă este în Mine?” El nu a făcut numai o afirmație, El a fost în stare să ducă la bun sfârșit tot ce El a spus, pentru că El era puternicul Biruitor.

³³ Locuind în El, ascuns, învăluit în trup uman, ca un om, dar înăuntru acolo nu locuia nimeni altul decât Atotputernicul Dumnezeu, Cel mare și puternic. El a putut recrea. El putea crea lucruri noi. El putea vorbi, și ce a cerut El ar fi fost dat în cea secundă. Dar, El S-a umilit, S-a menținut umil. El a vrut să dea un exemplu. El a vrut să fie felul potrivit de Biruitor, și El a fost. Acum, El S-a dovedit a fi.

³⁴ Așa cum am spus deseori în adunările mele, poate va fi ca mărturie în dimineața aceasta, în acest grup de oameni, în această dimineață frumoasă de Paște. O doamnă, aparținând la o anumită biserică care nu crede în acceptarea Sângelui Domnului Isus. „Fără vărsarea Sângelui, nu există iertare de păcat.” Ea mi-a spus că Omul era doar un profet, un Om minunat, și eu L-am făcut Divinitate. Am spus, „El a fost Divinitate. El era Dumnezeu.”

A spus, „Tu încerci să Îl faci prea mare.”

³⁵ Am spus, „Nu există cuvinte care să poată exprima măreția Sa!” Limba umană nu a găsit niciodată exprimarea!

³⁶ Stând de vorbă cu un om zilele trecute, un diplomat din Washington, DC, și a spus, într-o mică mărturie la un—un dejun unde eram asociați împreună, a spus, „Frate Branham, eu am

fost un Luteran toată viața mea. Dar,” a spus, „zilele trecute în timp ce participam la o trezire de modă veche,” a spus, „m-am îngenunchiat la un altar, și vroiam să am o experiență cu Dumnezeu.” A spus, „Și în timp ce mă aflam acolo pe genunchi. . .” Acum, acesta este un diplomat din Washington care a slujit chiar sub Președintele Coolidge. Și când el „a privit sus,” a spus, „Am văzut o vedenie de Isus.” A spus, „Eu sunt capabil să vorbesc nouă limbi diferite, fluent.” A spus, „Dar nu am reușit să găsec un singur cuvânt de spus, din toate acele nouă limbi.” A spus, „Astfel doar mi-am ridicat mâna, și El mi-a dat una nouă, cu care să vorbesc.” A spus, „Eu chiar am văzut Slava chipului Său.”

³⁷ Această doamnă îmi spune, ea a spus, „Frate Branham, Isus nu a fost nimic altceva decât un om, doar un profet.”

Am spus, „El era Dumnezeu, sora mea.”

³⁸ A spus, „Tu îl faci Divinitate, dar El nu este.” Astfel ea a spus, „Pe drum în jos, la roșu. . . zăcea, mormântul lui Lazăr, Biblia a spus, ‚El a plâns.’”

³⁹ Desigur, El era chiar inima lui Dumnezeu. El a suferit cum suferim noi. El a fost trup cum suntem noi trup. El a purtat, în trupul Său, aceleași dorințe și lucruri care le purtăm noi. Totuși, ca să devină o Jertfă desăvârșită, El a trebuit să facă asta. El a făcut. Dar am spus. . .

Ea a spus, „El a plâns, mergând jos la mormântul lui Lazăr.”

⁴⁰ Am spus, „Dar, oh, doamnă, așa este. El era un Om, când El a plâns. Dar când a El stat acolo, la marginea aceluia mormânt, unde zăcea mortul în tăcere; unde zăcea un trup putred, acoperit cu un ștergar; când El a spus, ‚Dați piatra la o parte.’ El și-a îndreptat trupul Lui micuț, și a spus, ‚Lazăre, vino afară!’ Și un om care era mort, de patru zile, a stat pe picioarele lui.”

⁴¹ Ce a fost asta? Putrezirea și-a cunoscut Făcătorul. Sufletul și-a cunoscut Stăpânul. Și acel mare și puternic Biruitor a dovedit acolo că El are Puterea morții, și a iadului, și a mormântului.

⁴² Desigur, ne înfioară inimile! Vorbiți despre a bate în oale, și a suna claxoane? Lumea ar trebui să fie într-un jubileu în această dimineață, cum nu a mai fost niciodată, țipetele și strigătele poporului Său, pentru că aceasta este ziua memorială când El a biruit ultimul vrăjmaș, și ne-a eliberat pe noi robii.

⁴³ Da, El era un Om. Așa este. El a dovedit a fi un Om, și El a dovedit a fi Dumnezeu.

⁴⁴ Într-o noapte, când marea puternică, furioasă, care a chemat mii de vieți. . . Poate că unele dintre voi mame de aici, în dimineața aceasta, băieții voștri au murit pe marea furioasă acolo afară, ei s-ar putea să se fi scufundat sub valuri în marile

câmpuri de luptă ale acestei lumi. Unii dintre cei dragi ai voștri zac acolo, poate sub mare.

⁴⁵ Dar într-o noapte când El stătea întins într-o corabie mică, și valurile săltau în jur pe mare, ca un dop de sticlă. El s-a ridicat, și Și-a pus piciorul pe frânghia bărcii. El a privit în sus spre Cer, a spus, „Taci.” Și valurilor, El a spus, „Fiți liniștite!” Și acea mare puternică s-a netezit încât nu a mai fost nici o încrețitură pe ea. Desigur, El era!

⁴⁶ Este adevărat că El a flămânzit ca un Om. Când El a coborât de pe munte și I-a fost foame, s-a uitat într-un pom după ceva ca să mănânce, El era un Om. Dar când El a luat acele cinci pâini și câțiva pești, și a hrănit cinci mii, El era mai mult decât un Om.

⁴⁷ Când El a murit acum o mie nouă sute de ani, alaltăieri, atârnat pe o cruce, strigând după milă, „Dumnezeu Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit Tu?” El a murit ca un Om. Dar acum o mie nouă sute și ceva de ani, în dimineața aceasta, El a dovedit ce era El! El a dat ultimul sigiliu al mesianității Lui când El a rupt în două legăturile morții și ale iadului, și a înviat din mormânt, triumfător, „Eu sunt viu pentru totdeauna! Și, pentru că Eu trăiesc, și voi trăiți!”

⁴⁸ Acolo-i Biruitorul! Vorbiți despre a smulge șorțurile și a le flutura? Oamenii spun că suntem nebuni pentru că strigăm și alergăm, și țipăm și urlăm. Ei nu au simțit niciodată vibrațiile victorioase ale Cerului, că, „Bătălia s-a terminat!” Marele nostru, Biruitor puternic a câștigat fiecare victorie! El stă singur, în dimineața aceasta, neatins!

⁴⁹ Când El a venit pe pământ, ei I-au dat cel mai de jos nume care puteau să-I dea, ca un „fanatic.” Ei L-au numit *Beelzebul*, „prințul dracilor.” Așa este. El a mers la cel mai înjosit oraș care există pe pământ, Ierihon, și cel mai scund om din oraș a trebuit să se uite în jos ca să Îl vadă. Dar când Dumnezeu, acum o mie nouă sute de ani, L-a înălțat! Asta-i ce i-a făcut omul Lui. Dar, cu arma dragostei, El a biruit fiecare diavol.

⁵⁰ Și Dumnezeu L-a înălțat atât de sus, și I-a dat un Nume mai presus de orice nume care este numit în Ceruri și pe pământ. Fiecare nume din Cer se închină la Numele lui „Isus”! Fiecare Înger, fiecare monarh, totul se închină la Numele lui „Isus”! Fiecare limbă Îl va mărturisi, fiecare genunchi se va apleca înaintea Lui. Și El este înălțat atât de sus deasupra, încât chiar și El trebuie să privească în jos ca să vadă Cerurile. Acela-i puternicul Biruitor! Acela este Cel care a făcut-o! Când El a părăsit pământul, după, seara trecută noi am avut, El avea cheile morții și ale iadului agățate la brâuul Lui, amin, „Nu vă temeți, Eu sunt Cel care am fost mort, și este viu pentru totdeauna. Și” (și este o conjuncție) „Eu am cheile morții și ale iadului, agățate chiar aici.” Vorbiți despre un Biruitor! „Și, pentru că Eu am biruit, Eu am făcut numai o cale pentru voi ca să călătoriți.”

51 Omul a fost refuzat din Cer, căile au fost închise. Nu existau căi. Dar, unde nu existau căi, El a venit ca să facă una. Oh, vai! Primul rând erau demoni de îndoială, următorul era prejudecata, următorul era egoismul; acest pământ era acoperit cu rânduri de putere demonică; apoi boală, suferințe. Dar când El a început să se înalțe la Cer! Seara trecută L-am avut ieșind din iad, cu cheile morții și ale iadului la brâu Lui. În dimineața aceasta noi îl ducem Sus. Aleluia! Când El a înviat, El a avut . . . El a triumfat. Și, așa cum El a mers sus, El a frânt fiecare putere demonică care se ține asupra omului. El s-a înălțat Sus, și a dat daruri oamenilor, darurile Duhului Sfânt. Puternicul Biruitor! El stă singur, în această dimineață! Și, între El și fiecare credincios, este binecuvântata și vechea cale a sfințeniei pe care va umbla cel neprihănit. Nu există nici o cale de scăpare. Există numai un traseu tăiat în jos din Slavă. El a lăsat Urmele de pași însângerați așa cum El a umblat prin coridoarele puterilor demonice, și a făcut o cale pentru noi, tot drumul până la capăt. El șade la Înălțime, în dimineața aceasta, ca puternicul Biruitor!

52 Poporul Său are un jubileu. Zeci de mii de ei, în jurul lumii, strigă victoria.

53 Am urmărit această veche aderare rece și formală la biserică. Îmi pot imagina pe cineva spunând . . . Vă voi arăta respingerea acesteia.

54 Aici, de îndată ce Primul Război s-a terminat, cobora un mesaj pe drum aici, a venit cu un autobuz Greyhound. Au spus, „Ce-i cu toată gălăgia? Despre ce este vorba?”

55 Și unul dintre ei a spus, „Uite aici, aici este ziarul. Războiul tocmai a încetat.” Și toți plângeau și strigau.

56 Dar o femeie a spus, „Oh, vai, de ce a trebuit să se termine așa?” A spus, „Dacă ar fi putut dura încă mai câteva zile,” a spus, „Eu și cu John am fi șezut pe drumul ușor.” A spus, „Noi am fi șezut acolo.”

57 Acolo stătea un om în spatele ieșirii autobuzului; a luat-o pe acea femeie, și aproape că a azvârlit-o pe ușă. Și când poliția l-a arestat pe bărbat, el a spus, „Motivul pentru care am făcut-o,” a spus, „acea femeie nu avea pe nimeni acolo de care să fie îngrijorată. Dar eu am doi băieți acolo.” A spus, „Nu am putut să îmi rețin emoțiile.”

58 Oh, frate! Eu am un tată dincolo. Am pe cei dragi dincolo. Înseamnă ceva pentru mine, când Isus a biruit. Am o soție. Am o copilașă. Am pe cei dragi. Acel mare, puternic Biruitor! Mă puteți numi „holy-roller” sau un „fanatic religios,” orice vreți voi. Dar, când mă gândesc că acel mare război s-a rezolvat, prețul este plătit, victoria este câștigată. Isus a înviat din morți, pecetea finală a mesianității Sale, că totul s-a terminat. El este viu, în această dimineață, cu cheile morții și ale iadului. Am dintre cei dragi care sunt dincolo de graniță. Eu sunt pe această mare cale

veche, mergând ca să-i văd. Să nu vă gândiți că sunt nebun. Oh, dar eu sunt atât de fericit că totul s-a rezolvat! Este o lucrare încheiată.

Trăind, El m-a iubit; murind, El m-a salvat;
 Îngropat, El a dus departe păcatele mele;
 Învind, El ne-a justificat fără plată pentru
 totdeauna;
 Într-o zi El vine, O slăvită zi!

⁵⁹ Acest botez binecuvântat al Duhului Sfânt, să ne călăuzească pe această veche cale minunată, oh, ce glorios este Acesta! Cum aş putea să mă ruşinez vreodată de Acesta? Eu stau cu Sfântul Pavel, în această dimineaţă, spunând asta, „Mie nu îmi este ruşine de Evanghelia lui Isus Cristos fiindcă Ea este Puterea lui Dumnezeu pentru mântuire.” Este Puterea asupra bolii. Este Puterea asupra morţii. Este Puterea asupra mormântului.

⁶⁰ Atunci când acel apostol, aspru bătrân a ajuns la capătul drumului, şi ei i-au săpat mormântul acolo, şi moartea îl privea în faţă, el i-a răs drept în faţă. A spus, „Moarte, unde îţi este boldul? Mormântule, unde îţi este biruinţa?” Apoi el a strigat laudele lui Dumnezeu, „Dar mulţumiri fie aduse lui Dumnezeu Care ne dă biruinţa prin Domnul nostru Isus Cristos!”

⁶¹ Cel mai puternic Biruitor care a trăit vreodată, cel mai puternic Biruitor care a murit vreodată, căci El a fost Unicul care a putut birui; să moară, şi să biruiască însăşi moartea, şi să învie din nou în triumf! El a dovedit ce era El. Era ultima pecete a mesianităţii Sale.

⁶² Şi acum, întâmplător, dacă ar fi cineva în această clădire în dimineaţa aceasta, care este un membru de biserică căldicel, şi nu cunoaşte bucuria că bătălia este sfârşită. Oamenii strigă, oamenii se bucură, oamenii plâng! Tu spui, „Ce se întâmplă cu ei?” Ei ştiu că este un lucru terminat. Totul s-a terminat! Desigur! Noi [Fratele Branham bate din palme—Ed.] batem fanfarele. Facem să răsunе trâmbiţele, şi Evanghelia se duce afară. Slava şi Puterea lui Dumnezeu sunt cunoscute. Şi este o lucrare terminată, tratatul este semnat; slavă lui Dumnezeu, Cristos l-a semnat în Propriul Său Sânge! Bătălia s-a terminat. Victoria este câştigată. Eu niciodată nu am câştigat-o; El a câştigat-o! Eu sunt doar fericit pentru asta. Vai!

⁶³ Când unii dintre acei băieţi care se întorceau din străinătate, mi se spune, când ajungea vaporul în New York, chiar când intra în port, se uitau acolo şi vedeau Statuia Libertăţii. Este primul lucru care-l vezi, care apare. Se ridicau, unii dintre ei veterani infirmi pe puntea navei, aşa ca să o poată vedea. Şi când începeau să vadă acea Statuie a Libertăţii, începeau să plângă. Plângeau. Nu se puteau abţine. Oameni mari puternici stăteau acolo, oameni cu mâini aspre, infioraţi şi tremurând. Nu îşi puteau reţine emoţiile. De ce? Era o emblemă a libertăţii.

Chiar în spatele acelei Statui a Libertății, se afla...era tata, mama, cei dragi, iubita, soția, copilul, tot de pe pământ ce era drag pentru ei, a stat chiar în spatele acesteia. Și chiar înainte să intre, ei au recunoscut, era țara celor liberi și patria celor curajoși. Sigur, ți-ar zdruncina emoțiile, acel vechi steag care flutura. Gândiți-vă la asta, un veteran rănit de luptă intrând în port! Cu certitudine, era un timp minunat.

⁶⁴ Dar, oh, frate, într-una din aceste dimineți, când sună vechea Navă a Sionului, și văd acea emblemă stând acolo, vechea Cruce aspră! În timp ce vânturile bat vechile ei stindarde gri, în timp ce se mișcă prin ceața morții. Ce victorie este! Păi, nu-i de mirare că nu ne putem abține emoțiile! Ceva s-a întâmplat; noi am devenit concetățeni. Lucrul este complet.

⁶⁵ Când au întins marele pod între Nordul și—și—și—și Sudul Australiei, de la Sidney, dincolo la Sudul din Sidney. Cum a luat fiecare om...Păi, ei au mers în toată țara, să găsească un om ca să îl facă. Acea lucrare era atât de mare, pentru că au spus că nimeni nu o va face. În cele din urmă, un om din Anglia a spus, „Eu voi face lucrarea.” Și când a ajuns acolo ca să facă lucrarea, a testat fiecare șurub care se punea în pod. Reputația sa era în joc. A testat tot nămolul și tot ce a mers jos. S-a dus în jur, și cel mai bun care l-a putut găsi; a luat cei mai buni mecanici, cei mai buni chimiști, chiar cel mai bun din fiecare lucru care putea găsi, în jurul lui. Și, în cele din urmă, când podul a fost completat, și a venit ziua când trebuia să fie testat.

⁶⁶ Criticii au stat deoparte, și au spus, „Acesta nu va ține. Se va nărui. Este prea nisipos acolo jos.”

⁶⁷ Dar el a săpat foarte, foarte, foarte, foarte adânc. El avea încredere. El a știut că totul a fost testat. Și a spus, „Eu voi face primul drum dincolo, eu însumi.” Și în timp ce mergea peste pod, în fața primarului, în urmă așa; și trenurile mari, cam șase în rând, venind peste, scuturând acel pod. Omul important care l-a făcut, a mers în fața acestei procesiuni, în felul acesta, „Dacă cade, cad și eu.” Dar el a avut încredere.

⁶⁸ Așa este felul cum a făcut binecuvântatul nostru Domn când El a format Biserica Sa! El testează fiecare șurub, tot ce intră în Aceasta, căci Ea trebuie să fie spălată de Sânge! Și unul dintre critici stătea deoparte, a spus, „Acea grămadă de holy-rollers, nu vor reuși.” Dar într-una din aceste glorioase zile! Acest mare, Biruitor puternic merge înaintea noastră astăzi, triumfător! Lăsați să vibreze, să facă ce vrea, El va...Nu va fi nici o alunecare în aceasta, niciunde, căci El a făcut calea, și a completat-o. Desigur!

⁶⁹ Noi ne gândim astăzi în termenii oamenilor, ne punem gândurile asupra lucrurilor lumii. Dar lasă-mă să îți spun ceva, frate, nu mă lăsa niciodată să mă rușinez de Evanghelie! Oh, frate, eu sunt doar unul de modă veche, născut din nou, născut

din Duhul Sfânt, din Duhul lui Dumnezeu. M-am născut așa, asta e tot ce sunt, și tot ce vreau să fiu vreodată.

⁷⁰ Odată, nu de mult, era o fată care s-a dus la facultate. Și ea era o fetiță, drăgălașă. Și când s-a întors acasă, a adus unele din ideile ei de facultate cu ea.

⁷¹ Și poate, în dimineața aceasta, unii dintre voi aveți unele dintre ideile voastre de afară cu voi. Poate ați cărat cu voi, la biserică, multe din ideile voastre. Ei bine, scăpați de ele, este cel mai bun lucru care știu să fac.

⁷² Apoi această fată, când trenul s-a oprit în față. Ea a adus o fetiță cu ea, una dintre acele micuțe nebunatică, știți, ca genul Elvis Presley. Și când stătea ea acolo, știți, la tren, mama ei era, afară; o femeie bătrână stătea acolo, plină de cicatrici, pe fața ei; umeri mici, aplecați; cu o rochiță de stambă pe ea, un mic șal peste umeri. Și această micuță nebunatică care era cu ea, cealaltă fată, s-a uitat în jos, și a spus, „Ei bine, cine este acea mizerabilă, bătrână urâtă amărâtă?”

⁷³ Ei bine, știți, a rușinat-o atât de tare pe fată, ea a spus, „Eu nu știu,” pentru că ea era atât de fandosită, și avea atât de multe idei lumești în capul ei. Și ea era propria ei mamă.

⁷⁴ Când a coborât din tren, micuța mamă a alergat acolo, ca să își arunce brațele în jurul ei. Ea a spus, „Oh, dragă, Dumnezeu să îți binecuvânteze inimioara.” Și ea și-a întors spatele și a pornit mai departe, ca și cum nu ar fi cunoscut-o. Ea era rușinată, pentru că mama ei era atât de urâtă.

⁷⁵ Și s-a întâmplat să fie, conductorul de pe acel tren, cunoștea povestea. El s-a apropiat acolo, și a pus mâinile pe umerii acelei fete, a întors-o în jur înaintea acelei audiențe, a spus, „Să-ți fie rușine! Să-ți fie rușine!” A spus, „Am văzut timpul când mama ta era de zece ori mai frumoasă ca tine.” A spus, „Ea era . . . eu locuiam în cartier.” Și a spus, „Erai o copilă mică, și erai la etaj în leagănul tău. Și mama ta agăța rufele în curtea din spate.” Și a spus, „Dintr-o dată, cuptorul a luat foc, și întreaga casă era în flăcări. Și când măicuța ta a alergat, și știa că tu erai la etaj, acolo sus.” A spus, „Au strigat, și au încercat să o apuce. Dar ea și-a smuls ce avea pe ea, jos, și a fugit prin acele flăcări, sus pe scări; Și-a tras hainele de pe trupul ei, și te-a înfășurat în acestea. Și iat-o venind, înapoi prin flăcări, purtându-te. Și ea a leșinat, în curte, cu tine în brațele ei.” Și a spus, „A luat ce ar fi protejat-o pe ea, și te-a protejat pe tine.” Și a spus, „Motivul pentru care tu ești frumoasă astăzi, este motivul pentru că ea este urâtă. Și, tu vrei să-mi spui, că ți-ar fi rușine de acele cicatrici pe mama ta?”

Mă gândesc astăzi:

Dacă Isus poartă crucea singur,
 Și toată lumea să meargă liberă?
 Există o cruce pentru fiecare,
 Și există o cruce pentru mine.

⁷⁶ Dacă Isus a fost considerat „Beelzebul,” de această lume, El a fost batjocorit și luat în derâdere, și a atârnat pe cruce, a fost făcut o rușine pentru mine, eu sunt mai mult ca fericit să port reproșul sfințeniei Lui. Da, domnule. Strigați, „Holy roller!” orice vreți să strigați, orice remarcă vreți să faceți. Asta nu o oprește deloc. Eu sunt numai fericit, în această dimineață, că, în inima mea, Cristosul înviat trăiește și domnește. Eu sunt unul din supușii Săi. Nădărduiesc că ești, și tu.

⁷⁷ Timpul nostru este dus acum. Este exact ora șapte, când am spus că vom elibera. Următoarele servicii vor începe în aproximativ două ore, acum, la nouă treizeci.

Să ne aplecăm capetele, doar un moment, în rugăciune.

⁷⁸ Binecuvântate Tată Ceresc, au trecut patruzeci și cinci de minute, Cuvântul a mers înainte. Inimile noastre sunt fericite. Jubileul este început; nu doar un jubileu pentru o zi, ci un jubileu pentru Eternitate! În Slavă, Îngerii cântă. O Dumnezeule, Biserica, triumfătoare, cântă. Clopotele bucuriei sună. Suflete care au fost cândva condamnate la moarte, și să moară și să meargă în mormântul diavolului; diavolul a fost biruit! Moartea a fost biruită. Mormântul a fost biruit. Boala a fost biruită. Superstiția a fost biruită. Răutatea a fost biruită. Ura a fost biruită. Nepăsarea a fost biruită. Formalitatea a fost biruită. Stiluri de sine au fost biruite. Totul este biruit. Cristos este marele Biruitor!

Iată, priviți-l pe marele Biruitor, (a spus poetul)

Iată, priviți-L la vedere clară,

Căci El este puternicul Biruitor,

De când El a sfâșiat voalul în două.

⁷⁹ El a spintecat acel voal care l-a ascuns pe om de Dumnezeu, și acum Dumnezeu locuiește printre oameni. El a sfâșiat acel voal care împiedica vindecarea lui Dumnezeu. El a sfâșiat acel voal care împiedica binecuvântarea lui Dumnezeu. El a sfâșiat acel voal care împiedica bucuria lui Dumnezeu. El a sfâșiat acel voal care împiedica pacea lui Dumnezeu. Acum voalul este sfâșiat în două. Cu Propriul Său Sânge, El a umblat ca un Biruitor! Lupta s-a terminat, El ne-a dovedit-o în învierea Lui. Și acum Duhul Sfânt este un martor, trimis să ne călăuzească.

⁸⁰ O Eternule Dumnezeu, dacă ar fi cineva aici în dimineața aceasta, care doar a trăgănat înainte, înăuntru și afară, de pe cale, căzând pe marginea drumului; nu a reușit niciodată să umble drept în mijloc, cu marii eroi, marii eroi care au călcat pe mijlocul căii; ne rugăm, în dimineața aceasta, ca ei să predea tot al lor Ție, și să vină afară și să se bucore de această mare victorie care a fost câștigată de Domnul nostru înviat. Acordă aceasta, Tată, căci o cerem în Numele lui Cristos.

⁸¹ Și în timp ce ne avem capetele aplecate. Mă întreb, în acest moment de timp, că dacă ați ridica mâinile la Cristos,

și să spuneți, „Cristos, eu recunosc, eu nu mă voi mai rușina niciodată de Tine. Am fost doar puțin timid.” Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Dumnezeu să te binecuvânteze, pe tine. Oh, vai, mâinile se ridică pretutindeni! „Am fost puțin timid. Îmi era oarecum rușine. Și cu adevărat îmi văd poziția acum. Nu ar fi trebuit să o fac niciodată. Ar trebui să stau ferm, să depun mărturia mea! Ar trebui să fiu exact așa. Ar trebui să spun tuturor, ‘Eu sunt născut din nou.’ Ar trebui să spun tuturor, ‘Eu am primit Duhul Sfânt.’ Nu îmi este rușine de Evanghelie, căci este Puterea lui Dumnezeu spre mântuire. Vreau să fiu un Creștin adevărat îndrăzneț. Nu am fost. Dar, cu ajutorul lui Dumnezeu, din această dimineață de Paști, eu voi fi. Eu voi fi.” Altceineva ridică-ți mâinile acum înainte să ne rugăm? Dumnezeu să te binecuvânteze, pe tine, pe tine.

⁸² Vai, priviți la decizii! Cel puțin douăzeci și cinci sau treizeci, șezând în mijlocul acestui grup mic de oameni în această dimineață, au luat o decizie. Din această dimineață de mare triumf, ei vor fi, prin harul lui Dumnezeu, remarcați și nu se vor rușina de Evanghelie, căci Aceasta este Puterea lui Dumnezeu spre mântuire.

⁸³ O Dumnezeule, în timp ce aceste mâini s-au ridicat, și muzica răsună dulce înapoi de-a lungul drumului, așa cum am trecut de la moarte la Viață, căci Tu ai spus, „Cine aude Cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are Viață veșnică.” Ei au trecut din moarte la Viață, căci Tu ai devenit moarte ca ei să poată deveni Viață, prin învierea Ta. Tu ai fost făcut mai prejos de Îngeri, ai coborât să fi un om, ai ieșit din acea mare Teofanie de Dincolo, care a fost făcută trup și ai avut Sânge, și ai vărsat acel Sânge, ca Tu să poți face o cale de scăpare pentru noi toți. Apoi nu ai făcut-o numai, (noi o citim în Biblie), ci Tu ai dovedit-o, infailibil, prin a învia din morți, și înviind morții când Tu ai fost aici pe pământ; nu numai asta, ci Tu ai dat, Tu ai făcut-o o dovadă dublă, cum i-ai făcut Tu lui Abraham; acum, pe lângă asta, Tu ai trimis înapoi Duhul Sfânt ca martor. Și noi avem Prezența Sa binecuvântată cu noi, și în noi, călăuzindu-ne, conducându-ne în tot Adevărul și Lumina.

⁸⁴ Noi Îți mulțumim pentru aceste mâini multe care s-au ridicat, în dimineața aceasta, spunând, „Eu acum îl iau pe Cristos ca al meu.” O Dumnezeule, dacă nu au fost niciodată botezați în apă, să reprezinte marea moarte, îngroparea, și învierea binecuvântatului lor Domn, fie ca ei să se întoarcă la serviciu în dimineața aceasta, aducându-și hainele, și pregătiți să coboare în acest bazin frigid. Acordă aceasta, Tată.

⁸⁵ Binecuvântează-ne. Iartă-ne de păcatele noastre. Noi Îți vom da lauda, prin veacurile viitoare. Când lupta este terminată, când fumul este tot uscat, și bucuria este toată terminată, de pe aceste buze pământesti, unde noi Te laudăm cu tot ce avem, va trebui să

avem glasuri noi, ființe noi, cu care să Te laudăm. Fă să intrăm atunci cu bucurie. Căci o cerem în Numele lui Cristos. Amin!

⁸⁶ Să ne ridicăm în picioare acum . . . ? . . . Nu uitați serviciile, nouă-treizeci. Mergeți acasă, luați-vă micul dejunul. Veniți înapoi, ne așteptăm să fim cu voi acum. Și apoi deseară, amintiți-vă. Eu trebuie să mă retrag în după-masa aceasta, să studiez și să mă rog.

⁸⁷ Căci eu vă spun, că, Cristos este viu, El nu este mort. Și eu cred, cu toată inima, El va fi chiar în această clădire deseară, să arate că El este viu, să facă aceleași lucruri care le-a făcut El în acea dintâi dimineață de Paște și prin călătoria vieții Lui. Dacă nu este așa, atunci eu am fost un profet fals. Sunt atât de bucuroși să știu că în această mare oră întunecată în care trăim, când toată speranța, aparent, s-a dus; Pe Cristos, Stânca solidă noi putem sta, toate celelalte terenuri sunt nisipuri mișcătoare. În regulă.

⁸⁸ Cântarea noastră scurtă, de eliberare, *Ia Numele Lui Isus Cu Tine*. Toți, împreună acum.

Ia Numele lui Isus cu tine,
Copil al întristării și al durerii;
Îți va da bucurie și . . .

⁸⁹ Întoarceți-vă chiar în jur, și dați mâinile, și spuneți, „Laudă Domnului,” la cineva de lângă voi. Bine, binecuvântați pe Domnul . . . ? . . .

Speranța pământului și bucuria Cerului;
Nume scump, Oh ce dulce!
Speranța pământului și bucuria Cerului.

⁹⁰ Acum toți priviți chiar în această direcție? Doar să-L laudăm. Să vă ridicați doar mâinile, și să spuneți, „Îți mulțumesc, Doamne, că mi-ai mântuit sufletul.” În regulă, cu toții!

Îți mulțumesc, Doamne, că mi-ai mântuit sufletul.
Îți mulțumesc, Doamne, că m-ai făcut sănătos.
Îți mulțumesc, Doamne, că mi-ai dat,
Mântuirea Ta cea mare atât de completă și fără plată.

⁹¹ Ce lucru binecuvântat! Voi Îl iubiți? Spuneți, „Amin.” Oh . . . Totul s-a terminat acum, copii. Totul s-a sfârșit, nu mai este nici o luptă, nu mai este nici un război, nu trebuie să faceți nimic; a fost făcut deja. Noi ne bucurăm doar! Oh, vai! Suntem compleți, în El!

. . . sprijinit,
Adăpostit și în siguranță de toate temerile;
Sprijinit, sprijinit,
Sprijinit de Brațul veșnic.

Oh, ce dulce să umbli pe această cale a
 pelerinului,
 Sprijinit de Brațul veșnic;
 Oh, ce luminoasă devine calea pe zi ce trece,
 Sprijinit de Brațul veșnic.
 Sprijinit, sprijinit,
 Adăpostit și în siguranță de toate temerile;
 Sprijinit, sprijinit,
 Sprijinit de Brațul veșnic.

Voi care puteți, și aveți o batistă, scoateți-o.

. . . oh, sprijinit,
 Adăpostit și în siguranță de toate temerile;
 Sprijinit, sprijinit,
 Sprijinit de Brațul veșnic.

Acum Biblia voastră!

Sprijinit, sprijinit,
 Adăpostit și în siguranță de toate temerile;
 Sprijinit, sprijinit,
 Sprijinit de Brațul veșnic.

⁹² Ce este aceasta? Adăpostiți și în siguranță, s-a încheiat totul, s-a terminat totul, lupta s-a terminat, ultima pecete este ruptă, El s-a înălțat. Aleluia!

Sprijinit, sprijinit,
 Adăpostiți și în siguranță de toate temerile;
 Sprijinit, sprijinit,
 Sprijinit de Brațul veșnic.

⁹³ Acum să ne aplecăm capetele spre țărâna din care ne-a luat Dumnezeu, din care într-o zi ne vom înălța din țărâna pământului. Căci, Domnul nostru, a adus din țărână, a intrat în țărână, ca să ne dea Duhul Său nemuritor, El s-a înălțat din țărână, și toți cei care sunt în El, se vor înălța cu El într-o zi, spre regiunile celor binecuvântați.

⁹⁴ În timp ce ne avem capetele aplecate. Îl văd pe Fratele Smith în mijlocul nostru, în această dimineață, păstorul de la Biserica lui Dumnezeu; m-a sunat seara trecută. Fratele Smith, ai vrea să vi în față. Mă întreb acum, că dacă Fratele Smith ne va elibera cu un cuvânt de rugăciune. În timp ce vă veți grăbi apoi spre casele voastre, și veți lua micul dejun. Întoarceți-vă pentru serviciul de Școală Duminicală, și serviciul de botez, începe imediat la nouă-treizeci. Să ne aplecăm capetele, în timp ce Fratele Smith eliberează în rugăciune.

MARELE ȘI PUTERNICUL BIRUITOR ROM57-0421s
(The Great And Mighty Conqueror)

SERIA TREZIRII DE PAȘTI

Acest Mesaj prin Fratele William Marrion Branham, dat original în Engleză în Duminica de Paște dimineața la răsăritul soarelui, 21 Aprilie, 1957, la Tabernacolul Branham în Jeffersonville, Indiana, U.S.A., a fost luat de pe o bandă de înregistrare magnetică și tipărit neprescurtat în Engleză. Această traducere în limba Română a fost tipărită și distribuită de Voice Of God Recordings.

ROMANIAN

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org